

ΙΩΑΝΝΗΣ Ο ΒΑΠΤΙΣΤΗΣ

«Ίδε ὁ ἀμνὸς τοῦ Θεοῦ ὁ αἴρων τὴν ἁμαρτίαν τοῦ κόσμου»
(Ίωάν. α' 29)

● ΜΗΝΙΑΙΟ ΟΡΘΟΔΟΞΟ ΠΕΡΙΟΔΙΚΟ ●
Ὑπόργανο ὁμωνύμου Συλλόγου
Χριστοκοπίδου 12, 105 54 - Ἀθήνα
www.ioannisvaptistis.gr

Τηλέφωνα:
2103212713 - 2103212107
e-mail: info@ioannisvaptistis.gr

● ΕΤΟΣ 65ο - ΤΕΥΧΟΣ 704 ●
● ΝΟΕΜΒΡΙΟΣ 2023 ●

● «Ίδε ὁ ἀμνὸς τοῦ Θεοῦ ὁ αἴρων τὴν ἁμαρτίαν τοῦ κόσμου» (Ίωάν. α' 29) ●

Γιατί σώθηκε ὁ φτωχός;

Φὸν ἀπαίσιο ἢ τὸν ἐξαίσιο; Ποιὸν προτιμάτε; Τὸν φτωχὸ ἢ τὸν πλούσιο; Τὸν πληγωμένο ἢ τὸν φαντασμένο; Τὸν ἅγιο ἢ τὸν ἄγριο; Ποιὸν ἀπὸ τοὺς δύο θέλετε νὰ σκιαγραφήσουμε (Λουκ. ιστ' 19-31); Ὁ ἕνας εἶναι ὁ ἅγιος, ὁ φτωχός Λάζαρος. Ὁ ἄλλος εἶναι ὁ ἀπάνθρωπος, ὁ πλούσιος. Καὶ τοὺς δύο παρουσιάζει μὲ τὸν παραβολικὸ Του λόγο ὁ Χριστός.

● Παραβολὴ τῶν δύο ἄκρων! ἔτσι σηματοδοτεῖται. Παραβολὴ τῆς φοβερῆς μεταβολῆς. Στ' ἀλήθεια! Πῶς ἀλλάζουν τὰ ἀνθρώπινα;

● Ὅχι, δέν θά ἤθελα νὰ ἐστιάσουμε τὴν προσοχή μας στὸν πλούσιο. Δέν ἀξίζει νὰ δίνῃ κανεὶς σημασία στοὺς πλουσίους, ὅταν μάλιστα εἶναι σκληροὶ, ἀσυγκίνητοι, ἀπαίσιοι!

● Ὅταν ἀκοῦς ὅτι Ἕλληνας πολιτικός, ὑπουργὸς κάποτε, γιὰ μίαν διάλεξι του στὴ Σιγκαπούρη, εἰσέπραξε 28.000 εὐρώ καὶ γιὰ μίαν συνέντευξί του 20 λεπτῶν πῆρε 25.000 εὐρώ! Ὅταν ἀκοῦς, ὅτι Ἕλληνες πλούσιοι ζοῦν ἐδῶ ἢ στὸ ἐξωτερικὸ ὡς Σαουδάραβες μαχαραγιάδες! Ὅταν ἀκοῦς ὅτι δικαστικοὶ ἐκδίδουν γιὰ τὸν ἑαυτὸ τους ἀπόφασι νὰ εἰσπράξουν ἀναδρομικὰ ὑπέρογκα ποσά, τότε ἐκτός ἀπὸ τὴν ἀγανάκτησι ἀπαιτεῖται καί... περιφρόνησις.

● Τέρμα τους τὸ τέρμα τοῦ πλουσίου τῆς παραβολῆς. Ὁ τόπος τῆς βασάνου. Ποιὸς ζηλεύει ἕναν κολασμένο; Ἄλλο τόσο ζηλεύουμε τὸν πλούσιο, πού μὲ τὰ πλούτη του τὸ μόνο πού ἐξασφαλίζει εἶναι ἕνα εἰσιτήριο γιὰ τὴν κόλασι. Εἰσιτήριο χωρὶς ποτέ, μὰ ποτέ, ἐπιστροφή.

* * *

Ἐμεῖς, θά πῆτε, δέν εἴμαστε πλούσιοι. Εἴμαστε φτωχαδάκια. Καὶ λοιπόν; Γι' αὐτό, νομίζετε πῶς θά σωθοῦμε;

—Γιατί σώθηκε ο Λάζαρος;

● 1. Γιατί ήταν φτωχός; Ναι, ήταν φτωχός. Πιθανόν να κατέχη τό ρεκόρ τής φτώχειας και τής έξαθλίωσης. Ποιός φτωχός φτάνει στό σημείο να μαζεύη ψίχουλα από τό τραπεζομάντηλο, πού τινάζεται απ' τό πλουσιόσπιτο του μαχαραγιᾶ; Ναι, πάμφτωχος, μά δέν σώθηκε γι' αυτό.

● 2. Μήπως σώθηκε γιατί ήταν πληγωμένος; Ναι, ήταν γεμάτος ἔλκη, πληγές. Κατέχει μετά τόν Ἰώβ τό δεύτερο ρεκόρ τῶν κατάστικτων από πληγές ἀνθρώπων. Γεμάτος πληγές πυορροοῦσες, μά δέν σώθηκε γι' αυτό.

● 3. Μήπως σώθηκε γιά τήν πονεμένη του μοναξιά; Ναι, ζούσε τό δράμα μόνος του. Κατέχει τό ρεκόρ τής πιό ἀπελπισμένης ἀπομόνωσης. Οὔτε ἕνας ἀνθρωπος δέν τοῦρριξε μία ματιά συμπόνιας. Μά δέν σώθηκε γι' αυτό.

● 4. Μήπως σώθηκε γιά τή σκληρότητα και τόν σαδισμό πού βίωνε; Ναι, εἶναι σκληράδα ἀπερίγραπτη τό να στέλνη ὁ κτηνώδης πλούσιος τά βρωμόσκυλά του να γλύφουν τίς πληγές του και να ροῦφοῦν τό αἷμα του. Σαδισμός σατανικός τό να καγχάζη ὁ πλούσιος βλέποντας τά σκυλιά του να χοροπηδοῦν πάνω στό πληγωμένο του σῶμα. Κατέχει και σέ τοῦτο ρεκόρ. Μά δέν σώθηκε γι' αυτό.

● 5. Μήπως σώθηκε γιά τή δυστυχία, πού ὅλη εἶχε συσσωρευθῆ πάνω του; Πιό δυστυχισμένο και σκελετωμένο και πληγωμένο, δέν φωτογράφησε ποτέ κανείς. Κατέχει τό ρεκόρ τής δυστυχίας. Καμμία φαντασία δέν θά μπορούσε να τήν περιγράψη. Μόνο ὁ Κύριος μπορεί και τήν ζωγραφίζει. Και ὁμως, δέν σώθηκε γι' αυτό!

Τότε γιατί σώθηκε;

● 1. Γιατί δέν ἀγανακτοῦσε. Δέν τά ἔβαλε μέ τόν Θεό. Δέν βλαστήμησε γιά τήν κακία του «μοῖρα». Δέν ἀναθεμάτισε τήν ὥρα πού γεννήθηκε.

● 2. Γιατί βάδισε (τρόπος του λέγειν!) τήν τεθλιμμένη ὁδό (Ματθ. ζ' 13). Ἡ ζωή δέν εἶναι λεωφόρος μέ τραγούδια και λουλούδια. Γιά τούς ἀγίους εἶναι και πόνος και βάσανα.

● 3. Δέν κατηγόρησε τόν πλούσιο. Ἐδειχνε μεγαλῆο ψυχῆς. Μέσα στό καταπληγωμένο σῶμα του κρυβόταν μία γενναία ψυχή. «Ἐφερεν ἄπαντα γενναίως», λέει ὁ ἱ. Χρυσόστομος.

● 4. Δέν ἔβλαψε τήν ἀγία του ψυχή οὔτε ὁ πόνος οὔτε ἡ πείνα οὔτε ἡ ἀλαζονεία του πλουσίου οὔτε τά σκυλιά οὔτε ἡ ἀνυπόφορη ἀρρώστια του οὔτε ἡ μοναξιά του.

● Πῶς τά κατάφερε ὅλα αυτά;

Εἶχε ἕνα σύμμαχο και μία βέβαιη ἐλπίδα. Τό ὄνομά του δείχνει τόν σύμμαχό του: Λάζαρος = Ἐχει ὁ Θεός! Τόν εἶχε ὁ Θεός και αυτός εἶχε τόν Θεό. Στό ἀδύνατο σωματάκι του, τό πιό ὀστράκινο σκεῦος, κρυβόταν ἡ δύναμις του Χριστοῦ (Β' Κορ. ιβ' 9).

Και μία κρυφή, ἀλλά βέβαιη ἐλπίδα τόν κρατοῦσε στή ζωή. Ἐβλεπε ψηλά, ἐκεῖ ψηλά, στόν οὐρανό. Ὅπου νᾶναι ἔρχεται ἡ ὥρα. Καί ἦρθε. Ἦρθαν οἱ ἄγγελοι και πῆραν τήν καθαρή, τήν ὀλόλαμπρη ψυχή του στό οὐράνια.

—Δοξασμένε Λάζαρε, δίνε σέ κάθε πονεμένο ὑπομονή, σέ κάθε πληγωμένη ψυχή, δίνε ἐλπίδα. Ἡ ἐλπίδα δέν πεθαίνει ποτέ. Μόνο σ' αὐτούς, πού στήριξαν στήν ὕλη και στήν ἀθεῖα τή ζωή τους ἡ ἐλπίδα γίνεται αἰώνια παγίδα. Γιά κάθε πιστό, γιά κάθε Λάζαρο ἡ ἐλπίδα δέν πεθαίνει ποτέ.

Ἄρχιμ. Δανιήλ Γ. Ἀεράκης

Ἐκδημία εὐλαβοῦς πρεσβυτέρου

ἱερομόναχος Παΐσιος Λαμπρόπουλος ἱ. Μονῆς Κεχαριτωμένης Τροιζῆνος

(† 21 Σεπτεμβρίου 2023)

Η ἀγιότητα ἔχει νά κάνη μέ τήν πίστι; Βεβαίως. Πρόκειται γιά τήν πίστι στό μυστήριο τῆς ἀγάπης τοῦ Θεοῦ, στό μυστήριο τοῦ προσώπου τοῦ Ἰησοῦ Χριστοῦ, στό μυστήριο τῆς Ἐκκλησίας, στό μυστήριο τῆς αἰώνιας βασιλείας. Αὐτή ἡ πίστις μεταστοιχειώνεται καί σέ καθαρό βίο. Εἶναι ἡ πίστις πού παράγει ἔργα πνευματικῆς ζωῆς. Αὐτή ἡ πίστις τῆς ἀγνῆς πνευματικότητος καί τῆς ἐνάρετης ζωῆς ἔκαιγε στά πονεμένα στήθη τοῦ ἀδελφοῦ μας π. Παΐσιου.

• Ἄν ὁ μοναχισμός εἶναι *ἀφιέρωμα* ζωῆς στόν Χριστό καί τήν Ἐκκλησία Του, τότε ὁ ἐκλεκτός δοῦλος τοῦ Θεοῦ Παΐσιος ἦταν ἀληθινός μοναχός. Γνώριζε γιατί προσῆλθε στό μοναστήρι τῆς Κεχαριτωμένης. Τηρητής τῶν κανονισμῶν τῆς μοναχικῆς πολιτείας, ἀγωνιζόταν μέ χαρά στό σκάμμα τῆς ἀσκήσεως.

• Ἄν στό Μοναστήρι ἀπό τίς τρεῖς βασικές ἀρετές, τήν ἀκτημοσύνη, τήν παρθενία καί τήν ὑπακοή, ὑπερτέρα εἶναι ἡ *ὑπακοή*, ὁ ἀγνός ὑπηρέτης τοῦ Θεοῦ πατήρ Παΐσιος, εἶχε κυριολεκτικά θάψει τό δικό του θέλημα. Ἡ ὑπακοή του στόν ἡγούμενο π. Σπυρίδωνα ἦταν χωρίς δεύτερη σκέψη καί χωρίς λογισμούς. Ὅπως ὁ Υἱός τοῦ Θεοῦ «ἐποίει πάντοτε τό θέλημα τοῦ πέμψαντος αὐτόν Πατρός» (Ἰωαν. ε' 30), ἔτσι καί ὁ ταπεινός μοναχός Παΐσιος δέν εἶχε δικό του θέλημα. Ὁ πνευματικός του πατέρας καί γέροντας ἦταν γι' αὐτόν ἡ θεόσταλη γραμμὴ πού ἀκολουθοῦσε.

• Ἄν ὁ ἀληθινός μοναχός *τρέφεται* καθημερινά καί μέ τήν Ἁγία Γραφή καί μέ

τήν θεία Κοινωνία, ὁ π. Παΐσιος ἐντροφοῦσε πραγματικά στήν Ἁγία Γραφή καί εὐφραίνονταν μέ

τή συχνή μετοχή στήν τροφή τῆς θείας Εὐχαριστίας. Ὑπερεκπερισσοῦ μελετοῦσε τή Γραφή. Καί ἀφοῦ τήν κατανόησε μέ τήν μητρική μας γλῶσσα, τήν ἐλληνική, τήν μελετοῦσε καί στήν ἀγγλική γλῶσσα. Ὅσον ἀφορᾷ στή θεία Κοινωνία, πού καί στό μοναστήρι τῆς Κεχαριτωμένης προσφέρεται καθημερινά, ὁ ἄγγελος τοῦ Θεοῦ Παΐσιος, ἀξιώθηκε ὄχι μόνο ὡς ἀπλούς μοναχός νά ζῆ τήν γλυκύτητα τῆς οὐράνιας τροφῆς, ἀλλ' ἔλαβε καί τό χάρισμα τῆς τελέσεως τῶν φρικτῶν τοῦ Χριστοῦ Μυστηρίων καί μεταδόσεώς τους καί στούς λοιπούς ἀδελφούς, μοναχοὺς καί λαϊκοὺς. Ἀξιώθηκε τῆς τιμῆς τῆς *ἱερωσύνης*.

• Ἄν ὡς *πρεσβύτερος* χαίροταν ὁ ἴδιος ζώντας στό θεῖο φῶς τῆς ἱερῆς μυσταγωγίας, ὅσοι τόν ἄκουγαν λειτουργοῦντα εὐφραίνονταν καί ἀπό τόν κατανυκτικό τρόπο τῆς τελέσεως τῆς θείας Λειτουργίας, ἀλλά καί ἀπό τήν γλυκύτατη μελωδία τῆς φωνῆς του. Ἡ ἐκκλησιαστική μουσική, τήν ὁποία καλῶς γνώριζε, δέν ἄφηνε ὑπόνοια ἐπιδείξεως. Ἐχρησιμοποιοῦτο ὡς μέσο θείας κατανύξεως.

• Ἄν κάθε μοναχός τελῆ μέ χαρά τό *διακόνημά* του, ὁ π. Παΐσιος ἀφιερώθηκε στό δύσκολο διακόνημα τοῦ μαγειρείου. Στά φαγητά πού μαγεύερε πάντοτε ἔριχνε τά καρυκεύματα τῆς ἀγάπης καί τῆς χαρᾶς. Ἀκολουθοῦσε πιστά τόν λόγο τοῦ

Κυρίου: «Ὁ Υἱὸς τοῦ ἀνθρώπου οὐκ ἦλθε διακονηθῆναι, ἀλλὰ διακονῆσαι» (Ματθ. χ' 28). Κοινή ἢ διαπίστωση μοναχῶν καὶ ἐπισκεπτῶν, ὅτι οὐδέποτε ἐθεάθη ὁ πατήρ Παῖσιος εἴτε γογγυσμένος εἴτε ἐκνευρισμένος. Τό δύσκολο διακόνημά του τό ὑπηρετοῦσε «χαρίεις». Καί ἀξιώθηκε ἀπό τόν Θεό νά καλῆ ὅλους καί στήν τράπεζα τῆς ὑλικῆς τροφῆς καί στήν ἀγία Τράπεζα τῆς φυχοσώστρας τροφῆς: «Λάβετε, φάγετε». **Σερβιτόρος** στό «διακονεῖν» τραπέζαις, **ἀγγελιοφόρος** στό «Λάβετε, φάγετε» καί στό «Πίετε ἐξ αὐτοῦ πάντες», καί τώρα **συνδαιτυμόνας** στήν Οὐράνια πανδαισία.

• Ἄν κάθε ἅγιος ἀξιῶνεται νά γίνεταί κοινῶν τῶν παθημάτων τοῦ Χριστοῦ καί νά φέρῃ πάνω του «τά στίγματα τοῦ Κυρίου Ἰησοῦ» (Γαλ. στ' 17), ὁ π. Παῖσιος ὑπέρ πᾶν ὅσων εἶπαμε, δέχτηκε ἀγόγγυστα τό **Σταυρό** πολλῶν καί πολυχρονίων **παθημάτων**. Σοβαρές ἀσθένειες, ἡ μία μετά τήν ἄλλη, τόν ἐπισκέπτονταν, καί ἐκεῖνος ἐδόξαζε τόν Θεό!

• Ἀδελφέ π. Παῖσιε, φίλτατο τέκνο ταπεινοῦ καί ὑπομονητικοῦ πατρός, ἀδελφέ ἀγαπητέ τῆς εὐλογημένης συνοδείας τῆς Κεχαριτωμένης, καλοκάγαθε πρεσβύτερε, ἤδη ἔχει πορευθῆ ἡ ἀγνή ψυχὴ σου στό ὑπερκόσμιο Φῶς τοῦ Οὐρανοῦ Πατρός καί τοῦ Κυρίου μας Ἰησοῦ Χριστοῦ. Ἔχουμε τήν ἐν Χριστῷ ἐλπίδα, γιά νά μή ποῦμε, βεβαιότητα, ὅτι ὁ ἐν οὐρανοῖς ὄσιος κτήτωρ καί πνευματικός πατέρας τούτης τῆς ἱερῆς μάνδρας, ὁ π. **Ἐπιφάνιος**, σέ ὑποδέχτηκε καί σέ καλωσώρισε στήν **ἀχειροποίητο Μονή** (Β' Κορ. ε' 1) τῆς Βασιλείας τοῦ ἐν Τριάδι Θεοῦ. Ἀμήν.

π. Δ. Α.

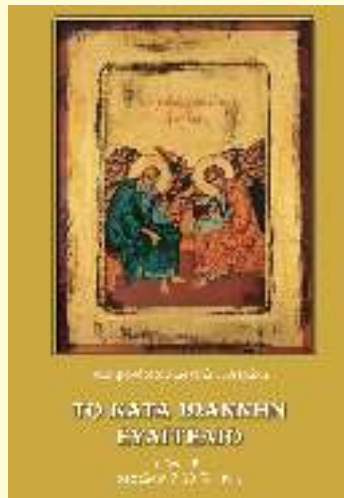
Ⲡ
ⲁⲓⲱ

«Τί ἀνταποδώσωμεν τῷ Κυρίῳ περὶ πάντων, ὧν ἀνταπέδωκεν ἡμῖν;
Δι' ἡμᾶς Θεός ἐν ἀνθρώποις.
Διὰ τήν καταφθαρεῖσαν φύσιν
ὁ Λόγος σὰρξ ἐγένετο καί ἐσκήνωσεν ἐν ἡμῖν.
Πρὸς τοὺς ἀχαρίστους ὁ Εὐεργέτης.
Πρὸς τοὺς αἰχμαλώτους ὁ Ἐλευθερωτής.
Πρὸς τοὺς ἐν σκότει καθήμενους,
ὁ Ἥλιος τῆς δικαιοσύνης.
Ἐπὶ τόν Σταυρόν ὁ ἀπαθής.
Ἐπὶ τόν Ἄδην τὸ Φῶς.
Ἐπὶ τόν θάνατον ἡ Ζωή.
Ἡ Ἀνάστασις διὰ τοὺς πεσόντας.
Πρὸς Ὅν βοήσωμεν Ὁ Θεός ἡμῶν δόξα Σοι».

(ἀπό τοὺς αἶνους τοῦ βαρέος ἤχου)

Νέα ἔκδοσις

Τό Κατά Ἰωάννην Εὐαγγέλιο τεῦχος Β'

Νέο βιβλίον τοῦ ἀρχιμ. Δανιὴλ Ἀεράκη. Ἐρμηνεύει τὰ κεφάλαια (ζ' - ιγ') τοῦ κατὰ Ἰωάννην εὐαγγελίου. Κατάλληλο καί γιά Ἀγιογραφικούς κύκλους.

Σελ. 304. Τιμᾶται 10 εὐρώ.

Τηλ.: 2103212713-2109765440.

e-mail: info@ioannisvaptistis.gr

Ἀποχαιρετιστήριος ἐγκύκλιος

τοῦ παραιτηθέντος Μητροπολίτου
Φλωρίνης Θεοκλήτου

Ἀδελφοί μου, παιδιά μου πνευματικά.

Μέ βαθύτατη συγκίνηση, μέ πνευματική χαρά καί μέ εὐγνωμοσύνη στόν Κύριό μας Ἰησοῦ, σᾶς ἀπευθύνω τήν τελευταία ποιμαντική ἐγκύκλιό μου. Ὅπως γνωρίζετε, κατέθεσα τήν παραίτησή μου ἀπό τά ποιμαντικά καθήκοντά μου, στήν ἱερά Σύνοδο, ἡ ὁποία ἔγινε ἀποδεκτή καί ἔτσι ἀπό 1ης Ὀκτωβρίου ἀποσύρομαι στήν ἱερή ἡσυχία τοῦ κελιοῦ μου.

Εἶναι ἀλήθεια, ὅτι τήν ἀπόφασή μου αὐτή ἔλαβα μετά ἀπό ἐκτενῆ προσευχή. Δέν εἶναι εὐκολο ὁ πατέρας ν' ἀποχωρίζεται τά τέκνα, οὔτε ὁ ποιμένας τό ποίμνιο. Ὁ σύνδεσμος βαθύς, ἡ σχέση ἱερή, ἡ ἀγάπη ἀγία. Ὅμως ἔβλεπα τό γήρας νά μέ κυκλώνει καί νά μοῦ στερεῖ τή δυνατότητα νά διακονῶ τό ποίμνιο. Ἐνιωθα τίς σωματικές δυνάμεις μου νά μέ ἐγκαταλείπουν. Ἐφτασα στό σημεῖο νά μή μπορῶ νά λειτουργῶ. Ἡ εὐθύνη μου ἔναντι τοῦ Θεοῦ, πού μέ κατέστησε ποιμένα σας, ἀλλά καί ἔναντί σας, βάρυνε πολύ τήν καρδιά μου.

Ἡ σκέψη μου, ὅτι μέ τήν παραμονή μου στόν θρόνο ἴσως νά ἀδικοῦσα τήν τοπική μας Ἐκκλησία μέ συνέθλιβε. Γι' αὐτό, τήν ἀγωνία μετέβαλα σέ προσευχή, σέ ἐμπιστοσύνη πρός τόν Κύριο. Καί ὁ Κύριος μέ διαφόρους τρόπους μοῦ ὑπέδειξε τήν ὁδό, πού ὀφείλω νά βαδίσω. Τότε εἶπα καθ' ἑαυτόν: «Τά κατ' ἐμέ τέλος ἔχει». Μέ χαρά δέχτηκα τό θέλημά Του, μέ εἰρήνη καί μέ ἀγαθή

συνείδηση ὑπέγραψα τήν παραίτησή μου, δοξολογικά καί εὐχαριστιακά ζῶ τά θαυμάσιά Του.

«Εὐλόγει ἡ ψυχή μου τόν Κύριον» (Ψαλμ. ρβ') - «Δόξα τῷ Θεῷ πάντων ἔνεκεν» - «Εἶη τό ὄνομα Κυρίου εὐλογημένον» (Ἰώβ α' 21).

Θέλω νά σᾶς ἐξομολογηθῶ, ὅτι στά πενήντα ἔξι χρόνια, πού ὁ Κύριος μέ ἀξίωσε νά σᾶς διακονῶ, τόσο ὡς πρωτοσύγκελλος, ὅσο καί ὡς ἐπίσκοπός σας, σᾶς ἀγάπησα ὑπερβαλλόντως. Γι' αὐτό σᾶς διακόνησα μέ πιστότητα.

Σεῖς γίνατε ἡ οἰκογένειά μου, σεῖς τά παιδιά καί οἱ ἀδελφοί μου, σεῖς τό κατά Θεόν καύχημά μου. Σπανίως ἀπουσίασα ἀπό τήν Μητρόπολη, καί τοῦτο γιατί δέν ἤθελα νά σᾶς ἀποχωριστῶ, ἔστω καί προσωρινά. Τούς περισσότερους σᾶς ἀναγνωρίζω ἀπό τό πρόσωπο, σᾶς προσφωνῶ μέ τό ὄνομά σας. Παραβρέθηκα στίς χαρές καί στίς λύπες σας. Συμμετεῖχα στούς ἀγῶνες σας, συνέπασχα μέ τίς ἀγωνίες σας.

Περιώδευσα πλειστάκις τίς ἐνορίες μας. Ἐσπείρα τόν λόγο τοῦ Θεοῦ στίς καρδιές σας. Ἄκουσα ἀμέτρητες ὥρες μέ ἀγάπη τίς ἀμαρτίες σας. Λειτουργήσα πολλές φορές στά θυσιαστήρια τῶν Ναῶν μας, πολλές φορές μέ ἐπικίνδυνες συνθήκες, μέ χιόνια πολλά, μέ κρύο πού ξεπερνοῦσε τούς -25 βαθμούς, σέ δρόμους ἐπικίνδυνους, πεζοπορώντας ὥρες πολλές, μέσα στόν καύσωνα καί στό ψῦχος, ἀπειλούμενος ἀπό ἄγρια ζῶα.

Ἀλλά καί ὡς ἐπίσκοπος δέν ἄλλαξα οὔτε τόν τρόπο τῆς ζωῆς μου οὔτε τόν τρόπο διακονίας μου. Περιώδευσα πλειστάκις τήν Μητρόπολη, ἀξιώθηκα νά τελέσω δεκάδες κουρές καί χειροτονίες, θέσαμε θεμέλιο λίθο σέ πολλούς Ναούς καί πολλά Μοναστήρια, ἀνακαινίσαμε τό Μητροπολιτικό μέγαρο, τίς ἐκκλησιαστικές κατασκευώσεις, τό ἐκκλησιαστικό γηροκομεῖο. Δημιουργήσαμε δομές γιά τήν νεότητα, τήν οἰκογένεια, τίς κακοποιημένες γυναῖκες.

«Ἄργυρίου ἤ χρυσίου οὐκ ἐπεθύμησα» (Πράξ. κ' 33). Φτωχός εἰσῆλθα στό εὐλογημένο ράσο, φτωχός ἀναχωρῶ ἀπό τή δημόσια δράση.

«Ὅλα γιά τή δόξα τοῦ Χριστοῦ». Αὐτό ἦταν τό σύνθημά μας. Τό σύνθημα, μέ τό ὅποιο μᾶς γαλούχησε ὁ ἅγιος ἐπίσκοπός μας Αὐγουστίνος, στόν ὅποιον μετά Θεόν ὀφείλω τά πάντα καί στοῦ ὁποίου τόν βαρῦ κόπο εἰσῆλθα, ἐδῶ στήν Ἱ. Μητρόπολή μας. Μέ αὐτό τό σύνθημα πορευτήκαμε, τόσο ἐγώ, ὅσο καί οἱ πολύτιμοι συνεργάτες μου, τούς ὁποίους καί ἀπό αὐτή τή θέση θερμά εὐχαριστῶ. Καί μ' αὐτό τό σύνθημα ἐργαστήκαμε καί συνεργαστήκαμε τά εἰκοσιτέσσερα αὐτά χρόνια.

Σίγουρα στά χρόνια αὐτά τῆς ποιμαντορίας μου ἔγιναν καί λάθη, δημιουργήθηκαν παραπικρασμοί, πόνοι, διχαστάσιες. Παρουσιάστηκαν ἐλλείψεις. Τούτη τήν ὥρα δέν ἐπιθυμῶ νά δικάσω ἤ ν' ἀναζητήσω τόν φταίχτη. Τούτη τήν φοβερή γιά τήν ταπεινότητά μου στιγμή τό μόνο πού ποθῶ εἶναι νά συγχωρήσω τούς πάντας, ἀλλά καί νά ζητήσω συγγνώμη ἀπό τούς πάντας. Γι' αὐτό ζητῶ ἀπό ὅλους σας συγχώρεση, γιά τίς ἐλλείψεις καί τά σφάλματά μου, ὅπως παρέχω καί σέ ὅλους σας

συγχώρηση μέσα ἀπό τήν καρδιά μου. Σᾶς παρακαλῶ νά ἐργαστήτε πνευματικῶς, οὕτως ὥστε νά λάβετε τήν δωρεάν τοῦ Θεοῦ.

Ἐργάστηκα ἔμπονα γιά τήν διατήρηση τῆς ἐκκλησιαστικῆς ἐνότητας. Ὁμολογῶ, ὅτι γιά νά διατηρηθεῖ αὐτή ἡ ἐνότητα προσευχηθήκα καί πολλή ὑπομονή ἔκανα καί ταπεινώθηκα. Δοξασμένο τό ὄνομα τοῦ Χριστοῦ μας!

Ἀναχωρώντας ἐκ τοῦ θρόνου σᾶς παρακαλῶ ὅλους, νά διατηρήσετε τήν ἐνότητα τῆς πίστεως καί τήν κοινωνίαν τοῦ Ἁγίου Πνεύματος, ἐν τῇ Ἐκκλησίᾳ. «Σᾶς παρακαλῶ, ἀδελφοί μου, στό ὄνομα τοῦ Κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ, νά εἶστε ὅλοι ὁμόφωνοι καί νά λέγετε, σάν ἀπό μία καρδιά, τήν ἴδια ὁμολογία τῆς πίστεως καί νά μήν ὑπάρχουν μεταξύ σας σχίσματα καί διαιρέσεις, ἀλλά νά εἶστε συγκρατημένοι, κατηρτισμένοι καί ἐνωμένοι μεταξύ σας, μέ τό ἴδιο φρόνημα καί τήν ἴδια γνώμη» (Α' Κορ. α' 10).

Στό πλαίσιο αὐτό, σᾶς παρακαλῶ, τό νέο μας ἐπίσκοπο, τόν ὅποιον ἡ Ἐκκλησία θά ἐκλέξει, νά ὑποδεχθοῦμε, μέ ἀγάπη καί σεβασμό. Αὐτός θά εἶναι πλέον τό ὄρατό σημεῖο τῆς ἐν Χριστῶ ἐνότητός μας. Αὐτός θά εἶναι ὁ νέος πατέρας καί ποιμένας μας, ὁ κυβερνήτης τῆς τοπικῆς Ἐκκλησίας μας.

Ἡμερολόγιο ἔτους 2024

Ἐφιερωμένο στόν εὐαγγελιστή Λουκᾶ, τόν ἱατρό, τόν συνέκδημο τοῦ Παύλου, τόν συγγραφέα τοῦ τρίτου Εὐαγγελίου καί τῶν Πράξεων τῶν Ἀποστόλων.

Τιμᾶται 1 εὐρώ. Γιά περισσότερα (πάνω ἀπό 30) γίνεται ἔκπτωσης 30%.

Τηλ.: 2103212713-2109765440.

Ἐπίσης σᾶς παρακαλῶ, νά μείνετε πιστοί καί ἀφωσιωμένοι στήν γαλανόλευκη πατρίδα μας, τήν Ἑλλάδα, στήν γλυκύτετη Μακεδονία μας, στόν αἱματοβαμμένο τόπο μας. Κλείστε τά αὐτιά σας σέ κάθε εἶδους προπαγάνδα καί ἀνοίξτε τίς καρδιές σας μόνον στόν Χριστό καί στήν Ἑλλάδα. Παράλληλα διεκδικήστε ἕνα καλύτερο μέλλον γιά τά παιδιά μας. Ὡς ἀκριῖτες τῆς πατρίδος ἀπαιτήστε τά δίκαιά σας.

Δέν εἶμαστε δευτέρας κατηγορίας Ἑλληνες. Εἴμαστε Ἑλληνες ἀκριῖτες Μακεδόνες.

Στρέφω τήν σκέψη μου πρὸς τό παρελθόν μέ εὐχαριστία στόν Θεό, στό παρόν μέ δοξολογία καί στό μέλλον μέ ἐλπίδα πρὸς Αὐτόν.

Καί μετά Θεόν στρέφω τήν σκέψη μου σ' αὐτόν πού ἔγινε τό ὄργανο τοῦ Θεοῦ γιά τή σωτηρία μου, στόν ἀείμνηστο κοινό Πατέρα καί Γέροντά μας, Μητροπολίτη κυρό Αὐγουστίνο. Νοερῶς τοῦ βάζω μετάνοια καί τοῦ καταθέτω τήν ἰσόβια εὐγνωμοσύνη μου, ἐκεῖ στόν παράδεισο, στόν ὁποῖον εἶμαι βέβαιος ὅτι βρίσκεται. Τόν παρακαλῶ νά δέεται ὑπέρ τοῦ πληρώματος τῆς Μητροπόλεως, πού τόσο ἀγάπησε, τοῦ ταπεινοῦ διαδόχου του, ἀλλά καί τοῦ νέου ἐπισκόπου πού θά ἔρθει.

Στρέφω τέλος τήν σκέψη μου καί πρὸς ἐσᾶς, τόν ἱερό κληρο, τίς μοναστικές καί ἱεραποστολικές Ἀδελφότητες, τούς ἐντίμους ἄρχοντες καί τόν πιστό καί εὐσεβῆ λαό τῆς Μητροπόλεώς μας μέ αἰσθήματα βαθεῖας εὐχαριστίας καί πατρικῆς ἀγάπης.

Σᾶς εὐχαριστῶ, γιατί χωρίς ἐσᾶς δέν θά γινόταν τό ἔργο, πού χάριτι Θεοῦ, ἐπετελέσαμε στή Μητροπόλὴ μας.

Σᾶς εὐχαριστῶ γιά τήν εὐσέβειά σας, τήν ἐκκλησιαστική ποιότητά σας, τό γεν-

ναῖο φρόνημά σας, τό ἑλληνορθόδοξο ἦθος σας, τήν εὐγένεια τοῦ χαρακτηῖρος σας, τήν σεμνότητα τῶν τρόπων σας, τήν ἐντιμότητα τῶν λόγων σας.

Σᾶς εὐχαριστῶ, γιατί μέ κάνατε νά χαρῶ γιά τήν κατά Χριστόν πρόοδό σας, νά καυχηθῶ γιά τό φρόνημά σας, νά δακρῶσω γιά τήν ἐπιτυχῆ ἔκβαση τῶν ἀγώνων σας.

Σᾶς εὐχαριστῶ, γιατί μέ ἀγαπήσατε ἀληθινά, μέ σεβαστήκατε υἱικά, μέ τιμήσατε ἐγκάρδια, μοῦ ἀποδώσατε, παρά τήν ἀναξιότητά μου, τήν ὀφειλομένη τιμή. Ταπεινά, σᾶς ὑπόσχομαι, ὅτι κανέναν δέν θά λησμονήσω στίς προσευχές μου. Εἴστε ἡ πνευματική οἰκογένειά μου.

Ἄλλωστε θά σᾶς περιμένω πάντα στόν τόπο πού διαμένω ἐδῶ καί εἴκοσι χρόνια, στό κελλάκι μου, πού βρίσκεται δίπλα ἀπὸ τήν Ἀδελφότητα τῆς Ἀγίας Μακρίνας. Ὅσο οἱ σωματικές δυνατόειές μου τό ἐπιτρέπουν, ἡ πόρτα μου θά εἶναι ἀνοιχτή γιά ὅλους σας. Θά χαίρομαι νά σᾶς βλέπω, νά σᾶς ἀκούω, νά σᾶς συναναστρέφομαι.

Κλείνοντας τήν ἀποχαιρετιστήριον ἐγγύκλιό μου, ὑψώνω τά γεροντικά χέρια μου καί εὐλογῶ ὅλους. Εὐχεστε, παρακαλῶ, νά ἔχω τέλη ἀνώδυνα, ἀνεπαίσχυντα, εἰρηνικά καί νά δώσω καλή ἀπολογία στόν Ἰησοῦ μας κατά τήν ἡμέρα τῆς κρίσεως.

Εὐχεστε νά εὕρω ἔλεος καί χάριν παρά τοῦ ἀγωνοθέτου Χριστοῦ.

Ἀσπάζομαι ἅπαντας ἐν φιλήματι Ἁγίῳ. «Ἡ χάρις τοῦ Κυρίου Ἰησοῦ μεθ' ἡμῶν καί ἡ ἀγάπη μου μετὰ πάντων ὑμῶν ἐν Χριστῷ Ἰησοῦ. Ἀμήν» (Α' Κορ. ιστ' 23-24).

Ὁ Μητροπολίτης

† Ὁ Φλωρίνης, Πρεσπῶν καί Ἑορδαίας
Θεόκλητος

ΠΡΟΣΧΩΜΕΝ

Ἐμεῖς ἄς κλάψουμε, ὄχι ἡ Παναγία!

Κλαίει ἡ Παναγία; Καί πόσο κλαίει; Καί γιατί κλαίει; Καί μέχρι πότε θά κλαίη; Καί φτάνει τό **κλάμα** της; Μήπως τά δάκρυα πρέπει νά μοσχοβολοῦν; Μήπως πρέπει ν' ἀναμιχθοῦν μέ ἀρώματα; Μήπως ἀπό **δακρυροοῦσα** πρέπει νά τήν κάνουμε καί **μυροβλύζουσα**; Καί δέν θά σταματήσῃ ἡ ροή τῶν δακρύων; Καί δέν θά στερέψῃ τό μύρο; Καί μήπως πρέπει δίπλα ἀπό τήν εἰκόνα πού «ἀενάως(!)» τρέχει δάκρυα καί ἀναβλύζει μύρο, νά στήσουμε καί τήν εἰκόνα τοῦ Μυροβλύτη; Καί μήπως τά **Δημήτρια**, πού ξεκινοῦν ἕνα μῆνα πρὶν ἀπὸ τή γιορτὴ τοῦ Ἁγίου Δημητρίου, πρέπει νά ἐπεκταθοῦν καί νά γίνουν σέ ἐτήσια βάσι; Καί μήπως καί οἱ Κυριακάτικες λειτουργίες πρέπει νά συντηηθοῦν, ὥστε νά διατίθεται ὅλος ὁ χρόνος στήν προσκύνησι τῆς εἰκόνας τῆς παρηγορήτριας καί στή διανομή τοῦ ἁγίου εὐχελαίου; Καί μήπως ὕστερα ἀπὸ τόσα «καταπληκτικά φαινόμενα» εἶναι καιρός νά πάῃ στήν ἄκρη ἡ Ἁγία Γραφή; Τί νά τήν κάνουμε ἄλλωστε, ἀφοῦ λύσαμε τό θέμα τῆς σωτηρίας μας μέ δάκρυα, μέ μύρα, μέ εὐχέλαια, γιατί ὄχι καί μέ... φανουρόπιπτες;

● Γνωρίζουμε, ὅτι θά σπεύσουν πολλοὶ νά μᾶς κατηγορήσουν. Καί φυσικὰ καί ἀρκετοὶ κληρικοί, μικρόσχημοι καί μεγαλόσχημοι. Μᾶς ἐνδιαφέρει; Θά θυσιάσουμε, λοιπόν, τὸν ἀπόστολο Παῦλο γιὰ κάποιο «ἀείροο θεομητορικό δάκρυ»; Θά προτιμήσουμε νά καλοῦνται κυρίως «γεροντάδες» καί «γερόντισσες» νά μιλάνε γιὰ «ὁσίους» τῆς ἀρεσκείας τους, πού πρέπει πάση θυσίᾳ καί αὐτοὶ νά **ἁγιοκαταταχθοῦν**, παρὰ νά ἐπιλέγουμε κήρυκες τῆς ἀλήθειας τοῦ Ἰησοῦ Χριστοῦ;

● Ἄς πάρουμε τά πράγματα μέ τή σειρά:

1. ● Naί, χρειάζονται τά **δάκρυα**, ἀλλ' ὄχι ἀπὸ τά μάτια τῆς Παναγίας Παρθένου, πού δέν ἐνοχοποιεῖται γιὰ κάποια ἁμαρτία, ὥστε νά χρειάζεται νά κλάψῃ καί νά ἐξομολογηθῇ. Χρειάζονται δάκρυα ἀπὸ τά μάτια ἡμῶν τῶν ἁμαρτωλῶν. Νά θρηνήσουμε γιὰ τίς πτώσεις μας. Νά πονέσουμε γιὰ τήν ἄρνησί μας. Νά δακρύσουμε ἐξομολογούμενοι μπροστά σέ διακριτικό πνευματικό γιατί μολύναμε τή γῆ μέ τήν ἄθλια παρουσία μας. Νά κλάψουμε ἐδῶ, σέ τούτη τή ζωὴ, ὅσο ἔχουμε ἀκόμη καιρό. Νά γίνουμε εἰκόνες δακρύβρεκτες, ὥστε νά μὴ καταντήσουμε ἐκεῖ, ὅπου ἀσταμάτητα θά εἶναι «ὁ κλαυθμὸς καί ὁ βρυγμὸς τῶν ὀδόντων» (Ματθ. ἡ' 12).

2. ● Naί, ὑπάρχουν στήν Καινὴ Διαθήκη καί δάκρυα καί μύρα, μὰ εἶναι ἐκεῖνα, πού τρέχουν ἀπὸ τά μάτια τῆς **ἁμαρτωλῆς γυναίκας**. Κλαίει σὸ πόδια τοῦ Χριστοῦ γιατί εἶναι «ἡ ἐν πολλαῖς ἁμαρτίαις περιπεσοῦσα γυνή» (τροπᾶριο τῆς Κασσιανῆς). Τήν εἰκόνα τῆς δακρυροοῦσας ἁμαρτωλῆς γυναίκας διασώζει ὁ εὐαγγελιστὴς Λουκᾶς: «*Καὶ ἰδοὺ γυνὴ ἦν ἁμαρτωλὸς στᾶσα ὀπίσω παρὰ τοὺς πόδας τοῦ Ἰησοῦ κλαίουσα, ἤρξατο βρέχειν τοὺς πόδας αὐτοῦ τοῖς δάκρυσι καὶ*

ταῖς θριξίν τῆς κεφαλῆς αὐτῆς ἐξέμασσε καί κατεφίλει τοῦ πόδας αὐτοῦ καί ἤλειφε τῷ μύρῳ» (Λουκ. ζ' 37-38). Ποιός πιστός χριστιανός δεν θάθελε κι αὐτός νά κλάψη μπροστά στόν ἀναμάρτητο Ἰησοῦ Χριστό καί νά προσφέρει μαζί μέ τίς βρωμιές τῶν ἁμαρτιῶν του καί τό ἄρωμα τῆς **μετανοίας** του;

3. ● **Ναί**, χρειάζονται τά δάκρυα, ὄχι βέβαια τῆς Παναγίας μας, ἀλλά τά δικά μας γιά νά σπάση ὁ βράχος τῆς **σκληρότητας** καί ν' ἀναπηδήση ἡ συμπάθεια καί ἡ συμπόνια γιά τόσους συνανθρώπους μας πού πονοῦν καί ὑποφέρουν, πού βασανίζονται καί κακοποιοῦνται, πού πολτοποιοῦνται στίς μηχανές ἄγριων πολέμων.

4. ● **Ναί**, χρειάζονται τά δάκρυα, γιατί ἀπενίζοντας τόν Σταυρό τοῦ Κυρίου ὁμολογοῦμε ὅτι «ἔπαθεν ὑπέρ ἡμῶν» (Α' Πέτρ. β' 21).

5. ● **Όχι**, δέν χρειάζονται **συμπληρώματα** μέσα στή λατρεία τοῦ Ὁρθόδοξου Ναοῦ, μέσα στό ὑπέρλαμπρο θαῦμα τῆς θείας Εὐχαριστίας. Δέν χρειάζονται κατά παραγγελίαν ἢ κατ' ἐπιταγήν ἢ κατά συνήθειαν τακτά «**εὐχέλαια**». Τό Εὐχέλαιο εἶναι **μυστήριο**. Καί δέν τελεῖται, ὅποτε ὀρίζει ὁ «παπᾶς». Τελεῖται ὅταν ὑπάρχουν δύο πόνοι: Ὁ **πόνος τῆς ἀρρώστιας** καί ὁ πόνος τῆς **ἁμαρτίας**. Δηλαδή, ὅταν ὑπάρχη ἀσθενής, πού ὑποφέρει, τότε καλεῖται ὁ πρεσβύτερος (ὁ ἱερέας). Καί ἀφοῦ ὁ εὐλαβῆς λειτουργός διαπιστώσῃ, ὅτι καί ὁ ἀσθενής καί οἱ περὶ αὐτόν ἔχουν ἐξομολογηθῆ, τότε τελεῖ τό ἱερό μυστήριο τοῦ Εὐχελαίου (Ἰακ. ε' 14). Τί εἶναι τό εὐχέλαιο; Κεράκι νά τ' ἀνάψουν ὅλοι; Ἀντίδωρο νά τό πάρουν οἱ ἐκκλησιασθέντες;...

6. ● **Όχι**, δέν χρειάζονται τριάντα μέρες γιά νά τιμᾶται ὁ Ἅγιος Δημήτριος ἢ ὅποιοσδήποτε ἄλλος Ἅγιος. Οὔτε χρειάζονται νά μεταφέρονται εἰκόνες τῆς Παναγίας καί λείψανα ἁγίων, ὡς θέλγητρα γιά νά συναχθοῦν πολλοί. Ὁ Ναός ἔχει τήν **εἰκόνα τῆς Παναγίας**. Καί εἶναι μία ἡ Παναγία! Καί δέν θέλει ἡ Παναγία στρατιωτικά ἀγῆματα γιά νά μεταφερθῆ στό Ναό. Τί τήν κάναμε τήν Παναγία; «Σόου»;

6. ● **Όχι**, δέν χρειάζονται ὅλα τά Ψ, πού καταδικάζει ὁ Κυριός μας, γιά νά ξεγελάσουμε «**εαυτούς καί ἀλλήλους**», ὅτι τάχα εἴμαστε θρησκευτικοί ἄνθρωποι. Ὅταν ἔρχεται ἡ ἡμέρα τῆς ἐορτῆς ἁγίου, ὀφείλουμε νά τελοῦμε τήν πιό κατασκευαστική θεία Λειτουργία. Ὅφείλουμε νά ἐπιβάλλουμε τήν τάξι καί τήν εὐπρέπεια. Ὅφείλουμε νά ἐτοιμαζώμαστε ἐπαρκῶς γιά **κήρυγμα Χριστοκεντρικό**.

● Ἀπό τά προγράμματα, πού εἶδαμε γιά τά φετινά «**Δημητήρια**» (καί μέ ἀφορμή ἄλλων ἁγίων ἔχουμε παρεμφερεῖς ἐκδηλώσεις καί ἀνοήτους ἀνωφελεῖς πανηγυρισμούς) οἱ πλεῖστοι κληθέντες ὁμιλητές ἀναφέρονταν σέ πρόσωπα πού προσφάτως ἁγιοκατατάχτηκαν καί σέ ἄλλα, πού προωθοῦνται γιά ἁγιοκατάταξι. **Χριστός** δέν ὑπάρχει γιά νά Τόν κηρύττουμε; **Κανὴ Διαθήκη** δέν ὑπάρχει γιά νά τήν ἐρμηνεύουμε; **Πατερικός λόγος** δέν ὑπάρχει γιά νά οὐσιοποιῆ τήν χριστιανική μας ζωή; Μήπως γιά ὅλα φταίει ὁ Ἅσασίας (**α' 11-20**); Φυσικά ὁ μεγαλοφωνότατος προφήτης δέν φταίει. Ἐκεῖνος προειδοποιεῖ, ἐμεῖς δέν τόν ἀκοῦμε.

Γνωριμία με τόν ΠΑΥΛΟ

ΠΡΟΣ ΡΩΜΑΙΟΥΣ ΕΠΙΣΤΟΛΗ Δίκαιος καί ἐλεήμων

Ρωμ. θ' 12-18

• Ο μείζων, ἔσχατος (στ. 12-13)

Φαινομενικές οί ἀδικίες. Τή μεγάλην ἀδικία τήν κάνουμε ἔμεις στόν ἑαυτό μας. Δέν μᾶς ἀποκλείει ὁ Θεός ἀπό τήν ἀγάπη Του. Ἐμεῖς ἀποκλείουμε τόν ἑαυτό μας ἀπό τή σωτηρία, μέ τήν ἀποστασία καί ἀμετανοσία μας.

• Ὁ Παῦλος, γιά νά καταλήξῃ στό τελικό ἐρώτημα, ἄν εἶναι ἄδικος ὁ Θεός καί στήν κατά ἀπόλυτο τρόπο ἀρνητική του ἀπάντησι, συνεχίζει μέ τόν Ἡσαῦ καί τόν Ἰακώβ. Ἀνατράπηκαν οἱ φυσικοί νόμοι, πού ἤθελαν τόν μικρότερο νά ὑπηρετῇ τόν μεγαλύτερο. Στή Ρεββέκα λέχθηκε ἀπό τόν Κύριο προφητικά, ὅτι ὁ μεγαλύτερος, ὁ Ἡσαῦ, θά ὑπηρετήσῃ τόν μικρότερο, τόν Ἰακώβ. «Καί εἶπε Κύριος αὐτῇ: Δύο ἔθνη ἐν γαστρί σου εἰσί, καί δύο λαοί ἐκ τῆς κοιλίας σου διασταλήσονται· καί λαός λαοῦ ὑπερέξει, καί ὁ μείζων δουλεύσει τῷ ἐλάσσονι» (Γεν. κε' 23). Τήν προφητεία αὐτή ἀναφέρει στή συνέχεια ὁ Παῦλος: «Ἐρρέθη αὐτῇ, ὅτι ὁ μείζων δουλεύσει τῷ ἐλάσσονι» (στ. 12). Δηλαδή: Λέχθηκε στή Ρεβέκκα: Ὁ μεγαλύτερος θά ὑπηρετήσῃ τόν νεώτερο.

• Ἐπειδή προφήτευσε ὁ Θεός τί θά συνέβαινε, ἔχουμε ἀδικία; Καί γιατί δέν θά ἦταν ἀδικία τό νά ὑπηρετῇ ὁ νεώτερος τόν μεγαλύτερο; Ἀδικία εἶναι νά ἐπικρατῇ ὁ μεγαλύτερος ὄχι διότι τό ἀξίζει, ἀλλά μόνο καί μόνο διότι εἶναι μεγαλύτερος. Εἶναι ἀδικία κατὰ τῆς ἀξιοκρατίας, κατὰ τῆς ἀρετῆς, κατὰ τῆς δικαιοσύνης, τό νά γίνεται βασιλιάς ἕνας ἥλιθιος διάδοχος, μόνο καί μόνο, διότι εἶναι πρωτότοκος.

• Ὁ Θεός ὄχι μόνο δέν ἀδίκησε στήν περίπτωση τοῦ Ἡσαῦ, ἀλλ' ἀντίθετα, δίκαια ἔκρινε. Ἄς μή θέλουμε νά προχωροῦμε στό ἀκατάληπτο. Μεγάλη ἰδέα γιά τόν ἑαυτό μας ἔχουμε. Ἐτσι ἔμεις κάνουμε ἀδικία, διπλή μάλιστα ἀδικία. Ἀδικοῦμε τόν Θεό, ἐπειδή δέν μπορούμε νά εἰσχωρήσουμε στά μυστήρια Του («Τίς ἔγνω νοῦν Κυρίου;»). Ἀδικοῦμε καί τή λογική μας, πού σώνει καί καλά τήν σπρώχνουμε νά μετρήσῃ τό ἄπειρο, ἀφοῦ εἶναι πεπερασμένη.

• Εἶναι ἄδικος ὁ Θεός ἐπειδή εἶπε, ὅτι μεγαλύτερος θά ὑποτακῇ στόν μικρότερο; Μά ὅλα αὐτά συμβαίνουν στά πλαίσια τοῦ παρόντος βίου, ὅπου «ὁ θέλων πρῶτος εἶναι, ἔστω πάντων διάκονος» (Μάρκ. θ' 35). Ἄς μή λησμονοῦμε, ὅτι ὄντως «Μεῖζων», ὁ Θεάνθρωπος Κύριος, «ἐδούλευσε τῷ ἐλάσσονι». Ὁ Χριστός διακόνησε τόν ἄνθρωπο. «Ὁ υἱός τοῦ ἀνθρώπου οὐκ ἤλθε διακονηθῆναι, ἀλλά διακονῆσαι» (Ματθ. κ' 28). Δέν εἶναι ἀδικία νά δουλεύουμε στήν ὑπηρεσία ἄλλων ἢ νά διακονοῦμε καί νά ἐξυπηρετοῦμε ἄλλους. Ἀντίθετα, εἶναι εὐκαιρία τιμῆς καί δόξας, ἀφοῦ ἡ ταπεινῶσις εἶναι ἡ πῖο στερεή σκάλα, γιά ν' ἀνεβῆ κανεῖς ψηλά. Μία ἡ ὄντως ἀδικία, τό ὅτι «ὁ μείζων», ὁ ἄνθρωπος, δουλεύει ὄχι ἀπλῶς τῷ «ἐλάσσονι», ἀλλά δουλεύει τήν ἐλεεινότερη κυρία, πού λέγεται ἁμαρτία.

• Παρόμοια μέ τήν προφητεία στή Ρεβέκκα, εἶναι καί ἡ ἄλλη: «Καθώς γέγραπται: Τόν Ἰακώβ ἠγάπησα, τόν δέ Ἡσαῦ ἐμίσησα» (στ. 13). Δηλαδή: Τόν Ἰακώβ μέ τόν λαό του τόν εὐνόησα, ἐνῶ τόν Ἡσαῦ μέ τόν λαό του τόν ἀπέρριψα.

Ὁ ἕνας φάνηκε ἄξιος τῆς ἀγάπης τοῦ Θεοῦ, ὁ ἄλλος ἀνάξιος. Ὁ ἱερός Χρυσόστομος ἀναφέρει χαρακτηριστικό παράδειγμα: Ἕνας βασιλιάς εἶχε δύο παιδιά. Ὁ ἕνας προωριζόταν γιὰ διάδοχος. Τοῦ τό εἶχε ὑποσχεθῆ ὁ βασιλιάς. Ὁ ἄλλος ἦταν φυλακισμένος ἀπό τὴν ἀρχή. Τελικά ὁ πρῶτος ξέπεσε. Φάνηκε ἀνάξιος. Ὁ δεύτερος πῆρε τὴ θέσι τοῦ πρώτου. Πῶς; Ὁ δεύτερος δέχτηκε τὸ κάλεσμα τοῦ πατέρα γιὰ μετάνοια καί σάν ἦρθε ἡ ὥρα τῆς διαδοχῆς, πίστεψε στὰ λόγια τοῦ πατέρα (Ε.Π.Ε. 17, 288).

- Ὁ Θεός εἶναι ὁ Πατέρας. Ὅλοι παιδιά του. Κάποτε μακρυνοί ἔρχονται κοντά. Γίνονται παιδιά τῆς βασιλείας. Εἶναι φυσικό αὐτοὺς νὰ τοὺς ἀγαπᾷ ὁ Θεός περισσότερο ἀπὸ τοὺς ἄλλους, πού σπρίχτηκαν στοὺς τύπους καί καμμία κίνησι μετανοίας καί φιλανθρωπίας δέν ἔκαναν.

Ἄδικος ὁ Θεός; (στ. 14)

Ἄδικος δέν εἶναι ὁ Θεός. Ἀπλῶς βλέπει ἐκεῖνα, πού ἐμεῖς δέν βλέπουμε. Ἐμεῖς κρίνουμε κοντόφθαλμα. Κρίνουμε ἐπιπόλαια. Κρίνουμε ἀνθρώπινα. Κρίνουμε γῆινα καί περιορισμένα. Γι' αὐτὸ ὁ Παῦλος μέ τὴν ἴδια ἀπολυτότητα, πού ἀποκρούει ἄλλα ἄσεβῆ καί βλάσφημα συμπεράσματα, ἀποκρούει καί αὐτό. *«Τί οὖν ἐροῦμεν; Μὴ ἀδικία παρά τῷ Θεῷ; Μὴ γένοιτο»* (στ. 14). Δηλαδή: Τί θά ποῦμε τώρα; Μήπως εἶναι ἄδικος ὁ Θεός; Μὴ γένοιτο!

- Θά ἦταν ἄδικος ὁ Θεός, ἂν δέν καλοῦσε ὅλους τοὺς ἀνθρώπους σὴ σωτηρία.

- Θά ἦταν ἄδικος ὁ Θεός, ἂν δέν ἔδινε ἴσες εὐκαιρίες σ' ὅλους τοὺς ἀνθρώπους, γιὰ νὰ σωθοῦν.

- Θά ἦταν ἄδικος ὁ Θεός, ἂν δέν σταυρωνόταν γιὰ ὅλους τοὺς ἀνθρώπους.

Τό ὅτι ἄλλοι τρέχουν στό προσκλητήριο τοῦ Θεοῦ καί ἄλλοι τὸν ἀποστρέφονται, αὐτό ἀνήκει σὴν εὐθύνη τῶν ἀνθρώπων. Τό ὅτι πολλοὶ βρώμικοι σήμερα, μπορεῖ νὰ γίνουν ἅγιοι αὔριο, καί πολλοὶ «καλοὶ» σήμερα, μπορεῖ νὰ πλουτίσουν τὴν κόλασι αὔριο, αὐτό βαρύνει τὴν ἐλευθερία καί τὸν σχετικὸ ἀγῶνα τῶν ἀνθρώπων δέν βαρύνει τὸν Θεό.

- Ὁ Θεός ἀπλῶς γίνεται πιό θαυμαστός,

ὅταν κάποιος διαμάντι τό ἀνασύρη μέσα ἀπὸ τὸ βουρκο.

Τό ἔλεός Του (στ. 15)

Ὅλους θέλει νὰ ἐλεῇ ὁ Θεός. Δέν θέλουν ὅμως ὅλοι οἱ ἄνθρωποι νὰ ἐλεοῦνται. Οὔτε ζητοῦν τὸ ἔλεος οὔτε πιστεύουν στό ἔλεος καί στό Θεό τοῦ ἐλέους. Ὅταν, λοιπόν, λέγη ὁ Θεός, ὅτι ἐλεεῖ ἐκείνους πού θέλει νὰ ἐλεῇ, σημαίνει, ὅτι ἐλεοῦνται ὅσοι δέχονται τὸ ἔλεός Του. Τὸν Μωϋσῆ π.χ. γιατί τὸν διάλεξε ὁ Θεός; Ἐκανε ἀδικία; Ὁχι. ἤξερε τὴ διάθεσι τοῦ Μωϋσῆ. Καί λέγει σὴν συνέχεια ὁ Παῦλος: *«Τῷ γάρ Μωϋσῆ λέγει Ἐλεῖσω ὃν ἂν ἐλεῶ, καὶ οἰκτιρήσω ὃν ἂν οἰκτιρῶ»* (στ. 15). Δηλαδή: Στὸν Μωϋσῆ λέει ὁ Θεός: Θά ἐλεήσω ὅποιον θά πρέπη νὰ ἐλεῶ καί θά φανῶ σπλαχνικός σ' ὅποιον θά σπλαχνίζωμαι.

- Τό λόγο αὐτό (Ἐξόδ. λγ' 19) τὸν εἶπε ὁ Θεός, ὅταν ψάχνοντας νὰ βρῆ ἄξιο ἀρχηγό τοῦ λαοῦ Του, σταμάτησε στό πρόσωπο τοῦ Μωϋσῆ. Εἶχε ὁ Μωϋσῆς ἔκτακτι πίστι καί ἀρετή, γι' αὐτὸ τὸν διάλεξε. Καί τοῦ προδήλωσε: *«Εὔρηκας γάρ χάριν ἐνώπιον ἐμοῦ, καὶ οἶδά σε παρά πάντα»* (Ἐξόδ. λγ' 17).

Θά ἦταν ἄδικος ὁ Θεός, ἂν τὸ Μωϋσῆ τὸν διάλεγε μέ κληρο ἀπὸ τὴ μάζα. Τὸν διάλεξε, διότι ἄξιζε. Θά ἦταν ἄδικος ὁ Θεός, ἂν ἔπαιρνε τὸ λαό Του καί τὸν πῆγαινε κατ' εὐθείαν σὴν γῆ τῆς ἐπαγγελίας, χωρίς περιπέτειες, χωρίς ἀγῶνα, χωρίς ἐμπόδια. Δέν ἔγινε ὅμως ἔτσι. Συνεργεῖ τὸ θαῦμα τοῦ Θεοῦ σὴν πορεία τοῦ ἀνθρώπου. Ἄν δέν πορευέται ὁ ἄνθρωπος, ἂν δέν προσπαθῆ, ἡ χάρις δέν ἐπενεργεῖ σωτηριωδῶς.

Περισσότερο τὸ ἔλεος βαρύνει (στ. 16)

Τό συμπέρασμα εἶναι, ὅτι ὅσα κι ἂν κάνη ὁ ἄνθρωπος μόνος του, χωρίς τὸ ἔλεος καί τὴ βοήθεια τοῦ Θεοῦ, οὐδέν κατορθώνει. *«Ἄρα οὖν οὐ τοῦ θέλοντος οὐδέ τοῦ τρέχοντος, ἀλλὰ τοῦ ἐλεοῦντος Θεοῦ»* (στ. 16). Δηλαδή: Ἄρα ἡ θεία εὐνοια δέν ἐξαρτᾶται ἀπὸ τὴ θέλησι οὔτε ἀπὸ τὴν προσπάθεια τοῦ ἀνθρώπου, ἀλλ' ἀπὸ τὸ ἔλεος τοῦ Θεοῦ.

Ἄς προσέξουμε:

● Δέν λέει ὁ Παῦλος, ὅτι δέν πρέπει νά θέλουμε. Ὅπωςδήποτε πρέπει νά θέλουμε, γιά νά σωθοῦμε. Ἄν δέν χρειάζοταν ἡ δική μας θέλησις, δέν θά ἔλεγε ὁ Χριστός: «Ὅσοις θέλει ὀπίσω μου ἀκολουθεῖν...» (Μάρκ. ν' 34). Ἄν δέν χρειάζοταν ἡ δική μας θέλησις, τότε ὁ ἄνθρωπος θά ἦταν ἀνελεύθερος, τότε ἡ σωτηρία μας θά ἦταν μία ρομποτοποίησης. Θά ἦμασταν κατευθυνόμενοι στόν παράδεισο καί ἄρα ἄβουλα ὄντα μέσα σ' ἕναν ὠραῖο παράδεισο!

● Δέν λέει ἐπίσης ὁ Παῦλος νά μή τρέξουμε, δηλαδή, νά μή προσπαθοῦμε, νά μὴν ἀγωνιζώμεθα. Ἄν δέν χρειάζοταν τό τρέξιμο τοῦ πνευματικοῦ καί ἱεραποστολικοῦ ἀγώνα, τότε ὁ ἴδιος δέν θά ἔτρεχε καί δέν θά κουραζόταν τόσο, ὥστε νά λέη: «*Τρέχω, ἵνα καταλάβω*» (Α' Κορ. θ' 26). Καί ἔτρεχε ὄχι ἄσκοπα, «*ἀδίλως*», «*εἰς κενόν*». Ἐτρεχε, διότι ἔπρεπε νά τρέχη. Ἐτρεχε, διότι, ἂν δέν ἔτρεχε, δέν θά κέρδιζε περισσότερη χάρι καί τελικά τό στεφάνι τοῦ νικητοῦ.

Τότε τί σημαίνει τό «*Οὐ τοῦ θέλοντος οὐδέ τοῦ τρέχοντος, ἀλλά τοῦ ἐλεοῦντος Θεοῦ*» (στ. 16); Ὅσο κι ἂν τρέξουμε, χωρίς τό ἔλεος Ἐκείνου, τίποτε δέν πετυχαίνουμε. Ἄν δέν τρέξουμε καί σταυρώσουμε τά χέρια καί ἀφεθοῦμε μοιρολατρικά σέ κάποιο «κισμέτ», τό ἔλεός Του δέν δίδεται. Ὅλα ὀφείλονται στό ἔλεος τοῦ Θεοῦ, πού ἄνοιξε τήν πόρτα τοῦ σταδίου καί ἐνισχύει τούς ἀθλητές τοῦ πνευματικοῦ ἀγώνα. Πολλοί, παρεξηγώντας τά λόγια περὶ προγνώσεως καί ἐλέους, ρωτᾶνε: «*Δέν παίζει ρόλο, λοιπόν, ὁ ἄνθρωπος*;». Καί βεβαίως παίζει. Ἐκ τοῦ ὅτι εἶναι «ἀφορισμένος ἐκ κοιλίας μητρός» του (Γαλ. α' 15), δέν σημαίνει, ὅτι δέν συνεργεῖ στή σωτηρία του. Ἀποκλείονται τά δύο ἄκρα:

● Τό ἕνα ἄκρο: **Σώζομαι, διότι τό ἀξίζω!** Ἀποκλείεται ἡ ἀξιολομία. Θέλει ὁ Θεός, γι' αὐτό σωζόμεθα. Ἐλεεῖ ὁ Θεός καί σωζόμεθα. Τό πᾶν ἐκ τοῦ Θεοῦ. Ἐμεῖς συνεργοῦμε μέ τήν πίστι καί τήν ὑπακοή μας, ὅπως ὁ Ἄβραάμ. Τήν Διαθήκη Ἐκεῖνος θέλησε νά τήν συντάξῃ, Ἐκεῖνος θέλησε νά μᾶς παραχωρήσῃ αὐτήν τήν βασιλεία Του, Ἐκεῖνος πλήρωσε ἀκριβῶς γιά τήν ἐπικύρωσί της, Ἐκεῖνος τήν ὑπέγραψε πάνω στό Σταυρό μέ τό πανάγιο Αἷμα Του. Ἐμεῖς ἀπλῶς βάζουμε τήν ὑπογραφή, πού λέ-

γεται πίστις, καί τήν καιρώμεθα μέ τόν πνευματικό μας ἀγῶνα. Ἀποκλείεται, λοιπόν, ἡ ἀξιολομία.

● Τό ἄλλο ἄκρο: **Σώζομαι, χωρίς νά τό θέλω!** Ἀποκλείεται ὁ ἀπόλυτος προορισμός. Καλεῖ ὁ Θεός, γνωρίζει ὁ Θεός, προγνωρίζει ὁ Θεός. Ἀλλά συμβάλλει καί ὁ ἄνθρωπος. Πολλοί ἀπό τά ἔθνη, ἀπό τούς εἰδωλολάτρεις, ἀπό τούς μή Ἰουδαίους σώθηκαν καί σώζονται, διότι δέχονται τήν ἐπαγγελία. Δέν κάνει διάκρισι ὁ Θεός, ν' ἀποκλείσῃ τούς Ἰουδαίους, νά χαρισθῇ στούς ἐθνικούς, ἢ τό ἀντίθετο. Δίκαια ἀξιῶνε τοῦ ἐλέους Του πρόσωπα καί ἀπό τή μία καί ἀπό τήν ἄλλη κατηγορία.

Πάντοτε ρέπουν πολλοί στό νά κατηγορήσουν τόν Θεό, πῶς μέ τήν πρόγνωσί Του ἄλλους ἀποκλείει, ἄλλους εὐνοεῖ. Αἰτία τῆς κατηγορίας, ὡς ἀδίκου τοῦ Θεοῦ, εἶναι ὁ ἐγωισμός νά θέλουμε νά κατανοήσουμε ἀκατανόητα μυστήρια. Καί στήν ἐποχή, λοιπόν, τοῦ ἱεροῦ Χρυσοστόμου παρουσιάζονταν τέτοιες αἰτιάσεις κατά τοῦ Θεοῦ. Δέν τίς ἀποκρύπτει ὁ ἱερός Πατήρ, ἀλλά καί σπεύδει ν' ἀπαντήσῃ. Λέει, λοιπόν, ἐξηγώντας τήν πρός Ρωμαίους Ἐπιστολή: «*Ὁ καί τά παρόντα καί τά μέλλοντα προειδῶς καί σαφῶς ἐπιστάμενος, ὅτι ἀναξίους ἑαυτοῦ καταστήσουσι τῶν ὑποσχέσεων, καί διά τοῦτο οὐδέν λήψονται τῶν εἰρημένων, τίνος ἕνεκεν καί ἐπαγγέλλεται... Πάντες ἥμαρτον καί ὑστεροῦνται τῆς δόξης τοῦ Θεοῦ. Εἰ οὖν πάντες ἥμαρτον, πῶς οἱ μὲν ἐσώθησαν, οἱ δέ ἀπώλοντο; Ὅτι μή πάντες προσελθεῖν ἠβουλήθησαν ὡς τό γε αὐτοῦ μέρος διεσώθησαν ἅπαντες καί γάρ ἐκλήθησαν ἅπαντες*» (Ε.Π.Ε. 17,290). Μετάφρασις: Ὁ Θεός, πού γνωρίζει ἀπό πρὶν καί τά παρόντα καί τά μέλλοντα, καί μάλιστα πολύ καλά γνωρίζει, ὅτι οἱ Ἰουδαῖοι θά καθιστοῦσαν τούς ἑαυτοῦς τους ἀναξίους τῶν ὑποσχέσεων καί δέν θά κέρδιζαν τίποτε ἀπό ὅσα ὑπέσχετο, γιά ποιό λόγο τούς ἔδινε τίς ὑποσχέσεις;... Ἀφοῦ ὅλοι οἱ ἄνθρωποι ἠμάρτησαν καί ὅλοι ἦσαν μακριά ἀπό τή δόξα τοῦ Θεοῦ, πῶς ἄλλοι σώθηκαν καί ἄλλοι καταστράφηκαν; Διότι δέν θέλησαν ὅλοι νά ἔλθουν πρὸς τόν Θεό. Ἀπό τήν πλευρά τοῦ Θεοῦ, ὅλοι σώθηκαν, ἀφοῦ ὅλους τούς κάλεσε.

π. Δ. Α.

Ἐλεύθεροι

ΣΧΟΛΙΑΣΜΟΙ

Ὁ Χριστός τῆς Ἀποκαλύψεως

Η Ἀποκάλυψις τοῦ Ἰωάννου εἶναι θεολογικό καί πνευματικό βιβλίο. Ὁχι ἐσχατολογικό, ἀλλά χριστολογικό καί ἐποικοδομητικό. Δέν μιλάει γιά τόν Ἀντίχριστο, ἐνῶ μιλάει γιά τόν συγκεκριμένο Ἰησοῦ Χριστό. Τήν Ἀποκάλυψι οἱ πιστοί τήν βλέπουν ὡς τό Βιβλίον τοῦ Ἰησοῦ.

Χριστόν θαυμάζεις, καί Ἀντίχριστο δέν βλέπεις οὔτε καί τόν φοβάσαι. Ἴδού ὁ Χριστός τῆς Ἀποκαλύψεως:

α. Ὁ προαιώνιος Θεός: «Ὁ Ὦν καί ὁ ἦν καί ὁ ἐρχόμενος» (Ἀποκ. α' 4).

β. Ὁ ἀνυμνούμενος τῶν Χριστογενῶν. Ὁ Χριστός ἀνυμνεῖται ὡς ἐξῆς: «Ἄγιος, ἄγιος, ἄγιος Κύριος ὁ Θεός ὁ παντοκράτωρ, ὁ ἦν καί ὁ ὢν καί ὁ ἐρχόμενος» (α' 8). Ἔχουμε τόν Τρισάγιο Ὑμνο. Ὑμνοῦν οἱ ἄνθρωποι. Ὑμνοῦν οἱ ἄγγελοι. Προστίθενται καί οἱ ἄγιοι. Ἔχουμε τήν πιό ἐξαισία χορωδία. Τρεῖς φορές τό «ἄγιος». Ἐπιτείνεται ἡ ἀγιότητα, μοναδική ὡς ἀπόλυτη. Ἡ ὁμοούσιος Τριάδα. Ὁ Ἕνας τῆς Τριάδος (Ἠσ. στ' 3).

γ. Ὁ Χριστός ὁ Παντοκράτωρ. Ἄν ἐξαιρέσουμε τό χωρίο Β' Κορ. στ' 18, μόνο στήν Ἀποκάλυψι ὁ Χριστός καλεῖται ἐπανειλημμένως Παντοκράτωρ (δ' 8. ια' 17. ιε' 3. ιστ' 7. ιθ' 6. κα' 22. ιστ' 14. ιθ' 15). Δυστυχῶς οἱ περισσότεροι ξέρουν τό ὄνομα Ἀντίχριστος, ὅτι ὑπάρχει στήν Ἀποκάλυψι (ποῦ δέν ὑπάρχει!) καί λίγοι ξέρουν τήν λέξι Παντοκράτωρ, πού μόνο στήν Ἀποκάλυψι ὑπάρχει γιά τόν Χριστό.

δ. Γιατί ἦρθε ὁ Χριστός; Ἦρθε καί ἰδού ζῆ καί ὑπάρχει καί διοικεῖ τά σύμπαντα καί κυβερνεῖ ὅσους Τόν δέχονται. Ὁ Χριστός τῆς Ἀποκαλύψεως εἶναι «ὁ Ζῶν εἰς

τούς αἰῶνας» (δ' 10). Ἡ βασιλεία τοῦ Χριστοῦ εἶναι αἰώνια. Τό χωρίο «καί τῆς βασιλείας αὐτοῦ οὐκ ἔσται τέλος», ὑπάρχει στήν Ἀποκάλυψι (ια' 15), ὅπως ὑπάρχει καί στόν προφήτη Δαυῖδ (γ' 33) καί στόν Εὐαγγελισμό τῆς Θεοτόκου (Λουκ. α' 33) καί ὅπως ἀπαγγέλλεται καί στό Σύμβολο τῆς Πίστεως.

ε. Ἦρθε ὁ Χριστός γιά νά πάθῃ. Γιά νά προσλάβῃ σάρκα. Ἄς ἀκούσουμε τό τραγούδι τῆς Ἀποκαλύψεως. «Καί ἄδουσιν ὠδήν καινήν λέγοντες, ἅγιος εἶ, γιατί μέ τό σταυρικό Σου θάνατο, Χριστέ, “ἐσφάγῃς καί ἠγόρασας ἡμᾶς ἐν τῷ αἵματί σου ἐκ πάσης φυλῆς καί γλώσσης καί λαοῦ καί ἔθνους”» (Ἀποκ. ε' 9). Τό τραγουδοῦν οἱ εἴκοσι τέσσερις πρεσβύτεροι. Τήν εἰκόνα τῆς σταυρικῆς θυσίας τοῦ Χριστοῦ ἡ Ἀποκάλυψι τήν παρουσιάζει ἐπανειλημμένως, ἐμφανίζουσα τόν Ἐσταυρωμένο ὡς Ἀρνίον ἐσφαγμένον: «Καί εἶδον ἐν μέσῳ τοῦ θρόνου καί ἐν μέσῳ τῶν πρεσβυτέρων Ἀρνίον ἐστηκός ὡς ἐσφαγμένον» (Ἀποκ. ε' 6. ἰδέ καί ζ' 14. ιβ' 11. ιδ' 4).

στ. Ἀναστήθηκε. Ἐδειξε τό κραταῖο τῆς δυνάμεώς Του. Ὁ Χριστός εἶναι «ὁ λέων ἐκ τῆς φυλῆς τοῦ Ἰούδα, ἡ ρίζα τοῦ Δαβίδ». Γι' αὐτό δέν πρέπει νά κλαῖμε (ε' 5). Ἕνας ἀπό τούς πρεσβυτέρους βεβαιώνει. «Εἷς τῶν πρεσβυτέρων λέγει μοι: Μή κλαῖε· ἰδού ἐνίκησεν ὁ λέων ἐκ τῆς φυλῆς Ἰούδα, ἡ ρίζα Δαβίδ».

ζ. Ὁ Ἰσχυρός. «Ἐξῆλθε νικῶν καί ἵνα νικήσῃ» (Ἀποκ. στ' 2).

η. Σκοπός ἡ σωτηρία. Εἶναι ὁ Σωτήρας μας. Ἐξακολουθεῖ καί μετά τήν Ἀνάληψι νά εἶναι ὁ Ἀρχιερέας, πού προσφέρει καί προσφέρεται γιά ὅσους θέλουν νά σωθοῦν (Ἐβρ. στ' 2). Ἐπεσαν ὅλοι οἱ ἄγγελοι, Τόν προσκύνησαν καί εἶπαν: «Ἡ σωτηρία

τῷ Θεῷ ἡμῶν τῷ καθημένῳ ἐπὶ τοῦ θρόνου καὶ τῷ Ἀρνίῳ» (Ἀποκ. ζ' 10-11).

θ'. Ἡ Κεφαλὴ τῶν πάντων. Ἔχοντας ὁ Κύριος πλήρη αὐτοσυνειδησία τῆς θεϊκῆς Του ταυτότητας, αὐτοσυσταίνεται: «Ἐγὼ τὸ Α καὶ τὸ Ω, ἡ ἀρχὴ καὶ τὸ τέλος» (Ἀποκ. κα' 6). Τό χωρίο εἶναι ταυτόσημο μέ τὸ τοῦ Παύλου: «Τὰ πάντα δι' αὐτοῦ καὶ εἰς αὐτόν ἐκτισται» (Κολοσ. α' 16).

ι'. Γιατί ἀγαπᾶμε τὸν Χριστό; Διότι μᾶς ἐπλυνε. Μᾶς ἔλουσε. Μᾶς καθάρισε καὶ μᾶς καθαρίζει. *Δόξα «τῷ ἀγαπήσαντι καὶ λούσαντι ἡμᾶς ἐν τῷ αἵματι αὐτοῦ»* (Ἀποκ. α' 5).

• Τὸν Χριστὸν ἀνυμνοῦμε: «Εἷς Ἅγιος, Εἷς Κύριος, Ἰησοῦς Χριστός, εἰς δόξαν Θεοῦ Πατρός. Ἀμήν».

• Τὸν Χριστὸν ἀναμένουμε: «*Ναί, ἔρχου, Κύριε Ἰησοῦ*» (Ἀποκ. κβ' 21).

Ταρζάν - φιγούρας! Χρειάζεται κάτι ἄλλο;

Αναζητοῦσαν ἀρχηγό. Ὁ προηγούμενος τοὺς ἐγκατέλειψε. Εἶδε καὶ ἀπείδει, ὅτι ὄλο καὶ κατεβαίνει τὸ ἐκλογικό του ποσοστό, κατάλαβε ὅτι κυβερνητικὴ καρέκλα δέν θά ξανάβλεπε, καὶ

ἔφυγε. Ἐφήσε ὄρφανά τὰ μέλη τοῦ κόμματός του. Κι ἐκεῖνα ἀναζήτησαν καινούργιο «πατερούλη», νά σύρη τὸ κόμμα σέ σαρωτικές νίκες! Καὶ κάποιος μυστικά τοὺς εἶπε, ὅτι... ὑπάρχει τέτοιος χαρισματικός ἀρχηγός!

• Θέλησαν νά μάθουν, ἀπὸ ποῦ ἔρχεται. Ἀπάντησις: «*Ἀπὸ τὸ πουθενά*».

• Ἐψαξαν γιὰ τὴ σχέσι του μέ τὴν Ἑλλάδα, καὶ διαπίστωσαν πὼς μέ τὴν ἑλληνικὴ γλῶσσα δέν τὰ πάει καλά. *Ἀμερικάνικα* ὀπωσδήποτε ξέρει.

• Ρώτησαν γιὰ τὸ ἠθικό του ποιόν, καὶ πληροφορήθηκαν, ὅτι καυχᾶται γιὰ τὴ διαστροφή τῆς φύσεώς του, γιὰ τὸ ὅτι εἶναι *ὁμοφυλόφιλος*.

• Ἀναζήτησαν τὴν οἰκογένειά του καὶ τὸν εἶδαν παντοῦ καὶ πάντοτε μέ τὸν «κολλητό» του, ὄχι φυσικά φίλο του, ἀλλὰ σύζυγό του, *μέ τὸν ἄντρα του* (ἄντρας μέ ἄντρα «παντρεμένοι» στήν Ἀμερικὴ μέ «σύμφωνο συμβίωσης»)!

• Ρώτησαν γιὰ τίς ἀγάπες του, καὶ τὸν εἶδαν ἀγκαλιά *μ' ἓνα σκύλο*.

• Τοῦ ζήτησαν νά μιλήσῃ γιὰ τὸ πολιτικό του πρόγραμμα. Δέν τὸ ἔχει ἀκόμα σκεφτῆ!

• Τοῦ πρότειναν νά δώσῃ μία συνέντευξι γιὰ νά δοῦνε τί πολιτικὴ θ' ἀκολουθήσῃ. Ἡ σωπὴ του πρὸς ἀπάντησί μας.

• Καὶ ὅμως αὐτόν τὸν *ἄγνωστο Χ*, αὐτόν τὸν *ἐξωγήμνο*, τὸν κύριο ἀπὸ «*τό πουθενά*», τὸν κυριολεκτικὰ *ἀλεξιπτωτιστή*, τὸν νεαρό *γόη*, πού γιὰ ἓνα μόνο νοιάζεται, γιὰ τὴν «εἰκόνα», γιὰ τὴ *φιγουρίστικη λάμψι* τοῦ προσώπου του, αὐτόν πού ἐξήγγειλε δυὸ πράγματα, τὸ ἓνα ὅτι θά καταργήσῃ τὸ Στρατό (!!!), καὶ τὸ ἄλλο ὅτι θά σπάσῃ τίς σχέσεις κράτους καὶ Ἐκκλησίας, αὐτόν τὸν *ἄσχετο* μέ ὅ,τι εἶναι ἑλληνικό, αὐτόν τὸ κόμμα τῆς ἀντιπολιτεύσεως, τὸν ψήφισαν ἀρχηγό τους!

• Ἡ ἐκλογή του θυμίζει τὴν παραβολὴ στήν Π. Διαθήκη γιὰ τὴν *ράμνο* (ἀγκαθιά). Αὐτὴν διάλεξαν γιὰ βασιλισσά τους ὄλα τὰ δέντρα τοῦ δάσους (Κριτ. θ' 14-15).

ἸΩΑΝΝΗΣ ὁ ΒΑΠΤΙΣΤΗΣ

Κωδικός
01-1323

ΜΗΝΙΑΙΟ ΟΡΘΟΔΟΞΟ ΧΡΙΣΤΙΑΝΙΚΟ ΠΕΡΙΟΔΙΚΟ

Ἰδιοκτήτης: Σύλλογος «Ἰωάννης ὁ Βαπτιστής»

Υπεύθυνος ἐκδόσεως: Ἀγγελ. Μπότζιου
Χριστοκοπίδου 12 - 105 54 - Ἀθήνα

www.ioannisvaptistis.gr

Τηλέφωνα: 2103212713 & 2109765440

e-mail: info@ioannisvaptistis.gr

Υπεύθυνος Τυπογραφείου:

Β. Μπουζάλας, 25 Μαρτίου 124, Περιστέρι

Ἐτησίᾳ συνδρομή:

Ἑσωτερικοῦ 10 €. Κύπρου 20 €.

Ἑξωτερ.: Εὐρώπης 20 €. Ἀμερικῆς: δολ. 25.

Καναδᾶ καὶ Αὐστραλίας: δολλάρια 30.

Ἐπιταγές καὶ ἐπιστολές:

Περιοδικό «Βαπτιστής»

Χριστοκοπίδου 12, 105 54, Ἀθήνα.

• Τοῦ εἶπαν ὅτι εἶναι **ἐπικοινωνιακός**, ὅτι σαγηνεύει μέ τά «κόλπα» του. Καί τό πίστευσε. Καί πῆγε σέ ἓνα σχολεῖο **ΑμΕΑ**, μέ παιδιά ἀνάπηρα. Κι ἔκανε δύο ἀγενέστατα λάθη. Τό ἓνα: Σέ παιδιά ἀκίνητοποιημένα σέ καροτσάκια, αὐτός μπῆκε στο σχολεῖο του μέ θεαματική φιγούρα, περνώντας... κάτω ἀπό τά κάγκελλα!

Τό ἄλλο: Ὡς νεοκλεγέντα ἀρχηγό κόμματος τόν ὑποδέχτηκε ἡ ἀρμόδιος καί γιά τό σχολεῖο αὐτό **ὑφυπουργός Παιδείας** κ. Δόμνα Μιχαηλίδου. Κι ἐκεῖνος, γιά νά δείξει περιφρόνησι στήν ἀρμόδιο ὑφυπουργό, φρόντισε νά τήν ἐξαφανίση ἀπό τό σχετικό βίντεο! Θαυμάστε οἴησι ἀρχηγοῦ κόμματος.

• Ἡ ἀξίωματική ἀντιπολίτευσις δέν ἔχει «ρετάλια». Ἔχει στούς κόλπους της καί σοβαροῦς πολιτικούς. Θά ἀνεχθοῦν νά τοῦς κυβερνᾷ **ἡ «ράμνος»**;

Καί ὁμως, ἐκεῖ ἦρθε ὁ «Ἄρχων τῆς εἰρήνης»!

Ἦν ὥρα πού γράφεται τό παρόν, ἔχουν καταγραφῆ σφαγές καί φρικτές θανατώσεις 4.200 ἀνθρώπων στά σύνορα **Γάζας** καί **Ἰσραήλ**. Τήν ἀρχή τῆς σφαγῆς τήν ἔκαναν στίς 7 Ὀκτωβρίου οἱ τρομοκράτες τῆς **Χαμᾶς**. Ὅποιοι εὑρισκαν μπροστά τους ἐν ψυχρῶ τόν σκότωναν καί ὡς ἄγριοι σφαγεῖς ἄρπαζαν τά παιδιά τοῦ Ἰσραήλ καί τά ἔσφαζαν σάν ἀρνιά!

Ὁ **Ἡρώδης** μπροστά τους φαντάζει νά στέκη καί νά φωνάζη: «**Τί κάνετε; Σεῖς μέ ξεπεράσατε. Ἐγώ, ναί, ἐγώ ἔκανα τό μεγάλο παιδοκτόνο ἐγκλημα. Ἐσφαξα τά βρέφη τῆς περιοχῆς τῆς Βηθλεέμ. Τό παραδέχομαι! Εἶμαι ἐγκληματίας! Μά σεῖς μέ ξεπεράσατε. Ἐγώ δέν τά κατάφερα νά σφάζω τό Θεῖο βρέφος, τόν μικρό Χριστό. Σεῖς καταφέρατε καί μπήκατε ἀδιάκριτα σέ χιλιάδες σπίτια καί σφάζετε ἀνηλεῶς ὅσα βρέφη βρίσκετε, καί σκοτώνετε ὅσα παιδιά καί νέους συναντᾶτε, καί στραγγαλίζετε ἄντρες καί γυναῖκες, καί ξεκληρίζε-**

τε ὀλόκληρες οἰκογένειες καί ἐξαφανίζετε κάθε ἔχνος ζωῆς.

—Ἡρώδη, μή προσπαθῆς νά συγκριθῆς μέ τούς συγχρόνους ἐγκληματίες τῆς Χαμᾶς καί ἄλλων τρομοκρατικῶν ὀργανώσεων. Τό **κλᾶμα** καί ὁ **θρήνος** συναγωνίζονται τόν ἦχο τῶν **ρουκετῶν**, πού ρίχνονται ἐκατέρωθεν. Τό Εὐαγγέλιο τοῦ Ματθαίου διασώζει τό κλᾶμα καί τό δράμα τῶν μανάδων, πού τοῦς ἔσφαξαν καί σφάζουν τά παιδιά τους:

«**Φωνή ἐν Ραμᾶ ἠκούσθη,
θρήνος καί κλαυθμός
καί ὄδυρμός πολὺς.**

**Ραχήλ κλαίουσα τά τέκνα αὐτῆς,
καί οὐκ ἤθελε παρακληθῆναι,
ὅτι οὐκ εἰσίν».**

• Σέ ξένη ἐφημερίδα διαβάσαμε: «**Τό Ἰσραήλ ἔχει δικαίωμα νά ἀμυνθεῖ στή βάρβαρη ἐπίθεση πού δέχθηκε ἀπό τή Χαμᾶς. Ὡστόσο ὀφείλει νά σεβαστεῖ τοῦς διεθνεῖς κανόνες. Ὁ θάνατος ἀμάχων ἀπό τοῦς ἰσραηλινούς βομβαρδισμούς στή Γάζα εἶναι ἀπολύτως ἀδικαιολόγητος καί τροφοδοτεῖ τήν προσπάθεια τῆς Χαμᾶς νά δικαιολογήσῃ τίς θηριωδίες της. Ἐξ ἴσου ἀδικαιολόγητη εἶναι ἡ συλλογική τιμωρία τῶν κατοίκων τῆς Γάζας, ὅπως καί ἡ ρητορική μίσους τοῦ ὑπουργοῦ Ἄμυνας Γιοάβ Γκάλαντ, πού τοῦς χαρακτήρισε «ἀνθρωπόμορφα κτήνη».**

• Ἐμεῖς οἱ **χριστιανοί** πονᾶμε διπλά. Ὅχι μόνο γιατί τόσο αἶμα χύνεται σέ ἄγια ἐδάφη, ἀλλά καί διότι τό μήνυμα τῆς **ΕΙΡΗΝΗΣ**, πού τραγοῦδησαν σ' αὐτά τά ἐδάφη οἱ ἄγγελοι (Λουκ. β' 14) τῆ νύκτα τῶν Χριστουγέννων, ἐμεῖς δέν τό ἐγκολπωθήκαμε, δέν τό κηρύξαμε, δέν τό ξαπλώσαμε.

• Συγχώρεσέ μας, Κύριε, γιατί πνίχτηκε ἀπό τίς Σειρήνες τοῦ πολέμου τό **«ΕΠΙΓΗΣ ΕΙΡΗΝΗ»!**

• Συγχώρεσέ μας, Κύριε, γιατί κοιτάξαμε τόν **τόπο** καί ξεχάσαμε τόν **τρόπο**. Ἄν, ἀντί νά μιλάμε γιά ἁγίους τόπους, οἱ χριστιανοί εἶχαμε κηρύξει τήν δική Σου **καταλλαγῆ** καί τήν δική Σου συμφιλίωσι,

καί τήν δική Σου **ΑΓΑΠΗ**, δέν θά μιλούσαμε γιά προσκυνήματα. Θά μιλούσαμε γιά **κινήματα** μεταβολῆς τοῦ κόσμου.

● Συγχώρεσέ μας, Κύριε, γιατί μήτε τόν Γολγοθά Σου σεβαστήκαμε, μήτε τό κήρυγμά Σου ἀγαπήσαμε. Ἄν τή Θυσία Σου τήν κάναμε **σημαία**, τά σύνορα ὄλων τῶν λαῶν θά τά φύλαγε ἡ σημαία τῆς δικῆς Σου **παγκόσμιας ΕΙΡΗΝΗΣ**.

● Γιά τά ἀθῶα θύματα ἀπό ὅλες τίς μεριές προσευχόμαστε. Καί Σέ παρακαλοῦμε: **«Εἰρήνην τῷ κόσμῳ Σου δώρησαι»**.

Θά τολμήσῃ ὁ κ. Μητσοτάκης;

Πρωτό είναι ὅτι ὁ πρωθυπουργός κ. Μητσοτάκης, θέλει νά... τιμήσῃ τοὺς ἀφύσικα συζώντας. Ὑποσχέθηκε, ὅτι διὰ νόμου θά τακτοποιηθῇ τό θέμα τῶν **ΛΟΑΤΚΙ**. Θά θεσπίσῃ, εἶπε, τόν «γάμο» μεταξύ ὁμοφύλων. Νά... παντρεύεται ἄντρας μέ ἄντρα καί γυναῖκα μέ γυναῖκα. Καί νά δοθῇ ἡ δυνατότητα σέ ζευγάρια ὁμοφύλων γιά... τεκνοθεσία.

● Φαίνεται, ὅτι μάλλον ἀφήνει τά σχε-

τικά νομοσχέδια γιά τό τέλος τῆς τετραετίας. Πιθανόν νά ἔπαιξε ρόλο καί ὁ κ. Κασσελάκης, πού δέν κρύβει τόν... ἄντρα του! Πιθανόν νά ξανασκέφτηκε τό θέμα ὁ κ. Κυριάκος Μητσοτάκης, ὅταν ὁ «γκέϊ» Κασσελάκης εἶπε πῶς θ' ἀποκτήσῃ δύο ἀγόρια!!! Στ' ἀλήθεια τά δύο μωρά ἀγόρια, πού θά υἱοθετηθοῦν, ποιόν θά φωνάζουν «μαμά» καί ποιόν «παππά»;

● Τό πιό βέβαιο εἶναι, ὅτι ἀρεκτοί **ὑπουργοί** ἔχουν δηλώσει, ὅτι θά κατεψηφίσουν τά σχετικά νομοσχέδια. Καί ἀπό τήν κοινοβουλευτική ομάδα πολλοί εἶναι διατεθειμένοι νά διαφοροποιηθοῦν.

● Καί ὅπωςδήποτε ὁ **Ἀρχιεπίσκοπος** καί οἱ συναποτελοῦντες τήν Ἱεραρχία Μητροπολίτες θά υψώσουν τήν ποιμαντική τους ράβδο καί θά φωνάζουν:

— *Ἐπί τέλους σεβασθῆτε τόν ἱερό θεσμό τῆς οἰκογένειας. Ἀρκετά ἔχουν κλονισθῆ τά θεμέλιά της μέ ἀντιχριστιανικούς νόμους.*

● Ὄταν ὁ Κασσελάκης καυχᾶται ὅτι εἶναι ὁμοφυλόφιλος καί παντρεμένος μέ ἄντρα, κανένας εἰσαγγελέας δέν ἐπεμβαίνει. Ὄταν δημόσια ἀκουστῆ σέ χυδαία γλῶσσα τό κουσούρι τοῦ Κασσελάκη καί ὄλων των **ΛΟΑΤΚΙ**, δίνεται ἐντολή δικαστικῆς ἔρευνας ἀπό τόν Ἄρειο Πάγο! Δηλαδή: **Ἡ λέξις** μᾶς πειράζει (καί πρέπει νά μᾶς πειράξῃ)! **Οἱ χυδαιότατες πράξεις τῆς ἀνωμαλίας** εἶναι γιά χειροκρότημα;

Νέα ἐκδόσεις

Στή σειρά **«Πρόσχωμεν»**, πού ἀναφέρονται σέ λειτουργικά θέματα, ἐκδόθηκε τό **τεῦχος 14**. Σελ. 144.

Τιμᾶται 2.5 εὐρώ. Μέ 30 εὐρώ προμηθεύεστε καί τά 12 «Πρόσχωμεν».

Τηλ.: 2103212713-2109765440.

Ὅσοι μποροῦν, ἄς στείλουν τά 10 εὐρώ καί γιά τό 2023

Οἱ φίλοι ἀναγνώστες ἄς στείλουν τή συνδρομή (10 εὐρώ) καί γιά τό ἔτος **2023**.

● Στό λογαριασμό:

0026.0236.39.0100353548 EUROBANK.

IBAN: GR 7902602360000390100353548

● Στό λογαριασμό:

123002002008865 ALPHA BANK.

IBAN: GR 120140 1230 1230 0200 2008 865

● Ταχυδρομικά στή διεύθυνσι: **«Βαπτιστής», Χριστοκοπίδου 12, 10554, Ἀθήνα.**

● Τοῦ ἔξωτερικου τό ἔμβασμα στό ὄνομα **«Βαπτιστής»** (χωρίς τή λέξι Περιοδικό).

Τηλ.: **2103212713 - 2103212107.**